

HVEM BEKÆMPER ROTTER?

Loven siger, at man ikke selv må give sig i kast med at bekæmpe rotter. Forkert anvendt gift fremmer resistensudviklingen hos rotterne. Derfor skal man overlade rottebekæmpelsen til dem, der har forstand på det. Det giver det bedste resultat. Det er kommunens ansvar, at der foretages en effektiv rottebekæmpelse. De kommunale rottebekæmpere er enten kommunens egne folk eller ansatte i et bekæmpelsesfirma.

En anmeldelse om rotter resulterer altid i et besøg fra den kommunale rottebekæmpelse. Den pågældende rottebekæmper vurderer dels, om der er tale om rotter dels, hvad der skal gøres. Såvel besøg som bekæmpelse er gratis.

HVOR KAN MAN FÅ FLERE OPLYSNINGER?

Det er kommunalbestyrelserne, der har ansvaret for rottebekæmpelsen. Her er der både råd og vejledning at få. Yderligere information kan fås ved henvendelse til Miljøstyrelsens konsulent i rottebekæmpelse:

Peter Weile, Strandgade 29, 1401 København K,
tlf.: 3266 0325, fax: 3266 0318, e-mail: pw@mst.dk

Flere eksemplarer af folderen kan bestilles hos
Miljøministeriets Frontlinie, Rentemestervej 8,
2400 København NV, tlf. 7012 0211,
e-mail: frontlinien@frontlinien.dk

Læs mere på Miljøstyrelsens hjemmeside:
<http://www.mst.dk/kemikalier>

HAR DU RÅD TIL AT HOLDE ROTTER?

ER ROTTEN NU SÅ SLEM?

Ja, den er et alvorligt skadedyr, der årligt ødelægger for millioner af kroner. Fødevarer til både mennesker og dyr ædes eller inficeres. Kloakrør, husinventar, el-installationer og meget mere udsættes dagligt for angreb.

Som husejer er man økonomisk ansvarlig for den del af kloakken, der befinder sig inde på egen grund. Et rotteangreb kan, hvis man ikke passer på, meget vel ende med femcifrede beløb til udbedring af skader.

Men de økonomiske skader er ikke de værste. Rotten fører forskellige smitsomme sygdomme med sig, hvoraf nogle endda er meget farlige.

Derfor skal den bekæmpes. Det siger loven. Og derfor har alle pligt til straks at meddele kommunen, hvis de opdager rotter.

HVAD ER ÅRSAGEN TIL ROTTEANGREB?

På landet støder man oftere på rotter end i byerne. Det er næppe fordi, der er flere rotter, men fordi rotterne i byerne fortrinsvis holder til i kloakkerne, hvor man ikke ser dem.

I byerne er rotter ofte et symptom på dårligt vedligeholdte kloaksystemer eller byggesjusk.

På landet skyldes rotteangreb som regel uhensigtsmæssig opbevaring af foder og/eller dårligt vedligeholdte bygninger.

HVORDAN VED MAN, AT DER ER FARE PÅ FÆRDE?

Rotter er af naturen sky og vagtsomme dyr, der som hovedregel er i aktivitet om natten. Derfor ser man sjældent levende rotter. Ser man dem ved højlys dag, er det som regel tegn på, at der er rigtig mange af dem.

Udendørs kan rotteangreb afsløre sig ved huller i jorden. Et rundt hul uden jordbunke i nærheden af en kloak eller stikledning vil ofte være tegn på et kloakbrud. På friland kan huller med jordbunke også være tegn på rottetilhold.

Færdes rotter længe et sted indendørs, er der på bjælker, gulve, vægge el. lign. afsat nogle fedtede, brune belægninger bestående af urin og kirtelsekreter. Det er veksler, som rotter orienterer sig efter.

Men oftest er det kun deres efterladenskaber, man ser, typisk deres ekskrementer. De ser således ud:

Til sammenligning ser musenes sådan ud:

Har man mistanke om, at man har fået besøg af rotter, bør man altid kontakte kommunen.

HVORDAN SIKRER MAN SIN EJENDOM?

Loven siger, at man som grundejer har pligt til at sikre og renholde sin ejendom, så rotters leveduglighed begrænses mest muligt. Det gælder såvel parcelhusejeren, gårdejeren som ejeren af en udlejningsejendom. Udendørs bør affald og skrammel fjernes. Skal materialer oplagres, bør det ske længst muligt fra bygningerne. Spiseligt affald og foder må ikke ligge og flyde udendørs.

Særlig ved hønsehold i villahaver eller ved udlægning af foder til vilde fugle er der risiko for rotter, hvis man overfodrer.

Indendørs skal bygningerne holdes så rengjorte som muligt. Generelt skal huller og revner i bygninger repareres. Til illustration kan rotter passere et hul af denne størrelse:

De nærmere regler om rottesikring af ejendomme i såvel byzone som i landzone kan man læse om i Vejledning fra Miljøstyrelsen: “Rotter”.